இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2021-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 14-ம் தேதி

<u>முன்னிலை</u>

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். ஆர். ஷா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அனிருத்த போஸ்

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 6187/2019

நேஷனல் ஸ்பாட் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட் ...மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

திரு. அனில் கோலி, தீர்வு நிபுணர்

டுனார் புட்ஸ் லிமிடெடுக்காக ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

நொடிப்பு நிலை மற்றும் திவால் சட்டம், 2016 – பிரிவு 61(2) – மேல்முறையீடுகள் மற்றும் மேல்முறையீட்டு அதிகார அமைப்பு – இடைக்கால தீர்வு நிபுணர் (இ.தீ.நி) நிறுவனக் கடனாளியின்

கடனீந்தோர்களிடமிருந்து கோரிக்கைகளை வரவேற்கும் பொது அறிவிப்புக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, மேல்முறையீட்டாளர் ரூ.673.85 கோடி தொகையைக் கோரிச் சமர்ப்பித்தார் – மேல்முறையீட்டாளருக்கும் நிறுவனக் கடனாளிக்கும் இடையே ஒப்பந்த உறவு இல்லை என்ற காரணத்தாலும், நிறுவனக் கடனாளி மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்த உத்தரவாத கடிதமும் வழங்கவில்லை என்ற காரணத்தாலும் ஐ.ஆர்.பி மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை நிராகரித்தார் – மேல்முறையீட்டாளர் இந்த நிராகரிப்பை தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயத்தில் (தே.நி.மே.தீ) எதிர்த்தார், அது இ.தீ.நி -யின் முடிவை உறுதி செய்தது – பாதிக்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர் தேசிய நிறுவன சட்ட மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தில் (தே.நி.மே.தீ) மேல்முறையீடு செய்தார் – மேற்படி மேல்முறையீட்டில் 44 நாட்கள் தாமதம் இருந்தது – மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு 30 நாட்களுக்கு மேல் 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகாரம் இல்லை என்றும் மேல்முறையீடு காலவரம்பால் தடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறி என்.ஸி.எல்.ஏ.டி மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது – மேல்முறையீட்டில், தீர்ப்பு: திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் படி, மேல்முறையீடு 30 நாட்களுக்குள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் – மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யாமைக்கு

போதுமான காரணம் இருந்ததாக திருப்தி அடைந்தால், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 30 நாட்களுக்கு மேல் மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம், ஆனால் அத்தகைய காலம் 15 நாட்களை மீறக்கூடாது – எனவே, தேசிய நிறுவனச் சட்ட மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயத்தின் முன் மேல்முறையீடு அதிகபட்சமாக 45 நாட்களுக்குள் (30 நாட்கள் + 15 நாட்கள்) தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் – எனினும், இந்த வழக்கில் மொத்த 45 நாட்களுக்கு மேல் 44 நாட்கள் தாமதம் இருந்தது – காலவரம்புச் சட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினரைப் கடுமையாகப் பாதிக்கலாம் என்றாலும், சட்டம் அவ்வாறு பரிந்துரைக்கும்போது அதன் முழு தீவிரத்துடன் அது செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்ட சட்ட நிலைப்பாடு – சமநீதி அடிப்படையில் காலவரம்பை நீட்டிக்க நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை – 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகாரம் மற்றும்/அல்லது அதிகார வரம்பு இல்லை என கூறி காலவரம்பு அடிப்படையில் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்ததில் என்.ஸி.எல்.ஏ.டி எந்த தவறும் செய்துள்ளது என கூற முடியாது.

மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது.

தீர்வு: 1. முதலில், மேல்முறையீட்டாளர் இங்கு தீர்வு நிபுணரால் மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதை உறுதி செய்யும் 6.3.2019 தேதியிட்ட தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரியின் உத்தரவை என்.ஸி.எல்.ஏ.டி-யில் எதிர்த்துள்ளார் என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். என்.ஸி.எல்.ஏ.டி-யில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் கீழ் இருந்தது. திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் படி, மேல்முறையீடு முப்பது நாட்களுக்குள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்ய நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பு 30 நாட்கள் ஆகும். எனினும், சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் நிபந்தனையின்படி, மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யாமைக்கு போதுமான காரணம் இருந்ததாக திருப்தி அடைந்தால், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மேற்படி 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம், ஆனால் அத்தகைய காலம் 15 நாட்களை மீறக்கூடாது. எனவே, திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் கீழ் கருதப்படும் 30 நாட்கள் காலத்திலிருந்து 15 நாட்களுக்கு மேல்

தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை.

2. இந்த வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் கூட தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவின் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுக்கு 8.4.2019 அன்று, அதாவது 34 நாட்கள் தாமதத்திற்குப் பின்னர் விண்ணப்பித்தார். எனவே, தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவின் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுக்கான விண்ணப்பமும் கூட நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்கு அப்பால், அதாவது 30 நாட்களுக்கு அப்பால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலை 11.04.2019 அன்று பெற்றார் மற்றும் தே.நி.மே.தீ முன் மேல்முறையீடு 24.06.2019 அன்று, அதாவது 44 நாட்கள் தாமதத்திற்குப் பின்னர் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 15 நாட்கள் வரை மட்டுமே தாமதத்தை மன்னிக்க முடியும் என்பதால், 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள தாமதத்தை, அதாவது இந்த வழக்கில் 44 நாட்கள் தாமதத்தை மன்னிக்க மறுத்து விட்டது மற்றும் அதன் விளைவாக மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது. எனவே, திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் படி மன்னிக்க முடியாத 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள 44 நாட்கள்

தாமதத்தை மன்னிக்காததில் மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் எந்த தவறும் செய்துள்ளது என கூற முடியாது.

3. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில் விண்ணப்பதாரர்/மேல்முறையீட்டாளர் சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்குள்ளும் மற்றும் மன்னிக்கக்கூடிய அதிகபட்ச நீட்டிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள்ளும் கூட உண்மையான காரணங்களான உடல்நலக்குறைவு, விபத்து போன்றவற்றால் மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படலாம் என்பது உண்மைதான். எனினும், சட்டத்தில், நாடாளுமன்றம் அத்தகைய சூழ்நிலைக்கு எந்த விதிவிலக்கும் வகுக்கவில்லை. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், இது கடினத்தை ஏற்படுத்தலாம், எனினும், நாடாளுமன்றம் சட்ட விதியால் எந்த விதிவிலக்கையும் வகுக்காத வரை, காலவரம்பு அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய அதிகாரங்கள் நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத்திடம் மட்டுமே உள்ளன. நீதிமன்றங்களுக்கு எந்த அதிகார வரம்பும் மற்றும்/அல்லது எந்த விதிவிலக்கையும் வகுக்க அதிகாரம் இல்லை. நீதிமன்றங்கள் விதிவிலக்கு

வகுத்தால், அது சட்டமியற்றுவதற்கு சமமாகும், இது சட்டத்தில் விதியை சேர்ப்பதற்கு சமமாகும், இது அனுமதிக்கப்படாதது.

4. மேல்முறையீட்டாளர் திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ஐ கருத்தில் கொண்டு, மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு சட்டப்பூர்வ காலவரம்பான 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு 15 நாட்களை மீறாத தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகார வரம்பு அல்லது அதிகாரம் உள்ளது என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். எனினும், வழக்கின் சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி தாமதத்தை மன்னிக்குமாறு கோரி விண்ணப்பித்துள்ளார் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொகை மிகப் பெரிய தொகை என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பொது அமைப்பு என்றும் சமர்ப்பித்துள்ளார். சட்ட விதிகளை கருத்தில் கொண்டு நேரடியாக செய்ய முடியாததை, இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி மறைமுகமாக செய்ய அனுமதிக்க முடியாது.

இந்திய ஒன்றியம் -எதிர்- பாப்புலர் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கோ., (2001) 8 எஸ். சி. சி. 470 : [2001] 3 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 619; ரோஹிதாஷ் குமார் - எதிர்- ஓம் பிரகாஷ் சர்மா, (2013) 11 எஸ். சி. சி. 451 : [2012] 13 எஸ்.சி.ஆர் 47; ரகுநாத் ராய் பரேஜா -எதிர்- பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க், (2007) 2 எஸ். சி. சி. 230 : [2006] 10 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 287; ஆயில் & நேச்சுரல் காஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் -எதிர்- குஜராத் எனர்ஜி டிரான்ஸ்மிஷன் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட், எ.ஐ.ஆர் 2017 எஸ். சி 1352 : [2017] 2 எஸ்.சி.ஆர் 922; டெரி ஓட் எஸ்டேட்ஸ் (பி) லிட் -எதிர்- சண்டிகர் யூனியன் பிரதேசம் , (2004) 2 எஸ். சி. சி. 130 : [2003] 6 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 1235 – ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

சித்ரா சர்மா -எதிர்- இந்திய ஒன்றியம், (2018) 18 எஸ். சி. சி. 575 : [2018] 12 எஸ்.சி.ஆர் 1044; ஜெய்பிரகாஷ் அசோசியேட்ஸ் லிமிடெட் -எதிர்- ஐ.டி.பி.ஐ பாங்க் லிமிடெட், (2020) 3 எஸ். சி. சி. 328 : [2019] 14 எஸ்.சி.ஆர் 312; ரிலையன்ஸ் ஜெனரல் இன்சூரன்ஸ் கோ. லிட் -எதிர்- மாம்பீ டிம்பர்ஸ் அண்ட்

ஹார்ட்வேர்ஸ் பிவிடி. லிட்., (2021) 3 எஸ். சி. சி. 673; நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் -எதிர்- ஹிலி மல்டிபர்பஸ் கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் பிரைவேட் லிமிடெட், (2020) 5 எஸ். சி. சி. 757; ஸி.எம்.டி/தலைவர், பாரத் சஞ்சார் நிகாம் லிமிடெட் -எதிர்- மிஷ்ரி லால், (2011) 14 எஸ். சி. சி. 739 : [2011] 5 எஸ்.சி.ஆர் 317; போபத் பஹிரு கோவர்தனே -எதிர்- ஸ்பெஷல் லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆபீசர், (2013) 10 எஸ். சி. சி. 765 : [2013] 8 எஸ்.சி.ஆர் 241; தி மார்டின் பர்ன் லிமிடெட் -எதிர்- தி கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் கல்கத்தா, எ.ஐ.ஆர் 1966 எஸ். சி. 529 : [1966] எஸ்.சி.ஆர் 543; ஜே.ஜே. மெர்சன்ட் -எதிர்- ஸ்ரீநாத் சதுர்வேதி, (2002) 6 எஸ். சி. சி. 635 : [2002] 1 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 469 – குறிப்பிடப்பட்டது.

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

[2018] 12 எஸ்.சி.ஆர் 1044	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 5.4
[2019] 14 எஸ்.சி.ஆர் 312	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 5.4
[2012] 13 எஸ்.சி.ஆர் 47	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 6.3

[2011] 5 எஸ்.சி.ஆர் 317	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.3
[2001] 3 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 619	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 6.1
[2006] 10 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 287	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 6.3
[2013] 8 எஸ்.சி.ஆர் 241	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.3
[1966] எஸ்.சி.ஆர் 543	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6.3
[2017] 2 எஸ்.சி.ஆர் 922	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 6.5
[2002] 1 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 469	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 8.1
[2003] 6 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 1235	சார்வுறப்பட்டுள்ளது	பத்தி 11.2

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 6187/2019.

புது தில்லியின் தேசிய நிறுவன சட்ட மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம், 05.07.2019 தேதியிட்ட நிறுவன மேல்முறையீடு (ஏடி) (திவால்) எண் 683/2019-ல் வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக வழக்கறிஞர்கள் மனிந்தர் சிங், மூத்த வழக்கறிஞர், ரஞ்சன் குமார் பாண்டே, சந்தீப் பிஷ்ட் .

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக வழக்கறிஞர்கள் அபிஷேக், மெஸ்ஸர்ஸ் மிட்டர் & மிட்டர் கோ., பதிக் சவுத்ரி.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம். ஆர். ஷா வழங்கியவர்.

1. தேசிய நிறுவன சட்ட மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம், புது தில்லி (இனி 'தே.நி.மே.தீ' என குறிப்பிடப்படும்) நிறுவன மேல்முறையீடு (ஏடி)(திவால்) எண் 683/2019-ல் 05.07.2019 அன்று பிறப்பித்த எதிர்ப்பிற்க்குள்ளான உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்டு திருப்தியற்று, தேசிய நிறுவன சட்ட தீர்ப்பாயம் (இனி 'தே.நி.தீ' என குறிப்பிடப்படும்) இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை நிராகரித்து பிறப்பித்த உத்தரவுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் ஏற்பட்ட 44 நாட்கள் தாமதத்தை மன்னிக்க மறுத்ததால்,

மேல்முறையீட்டாளர் - நேஷனல் ஸ்பாட் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட் இந்த மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்துள்ளார்.

2. இந்த மேல்முறையீட்டுக்கு வழிவகுத்த உண்மைகள் சுருக்கமாக பின்வருமாறு:

ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட் (இனி 'நிறுவனக் கடனாளி' என குறிப்பிடப்படும்) என்பவருக்கு எதிராக நொடிப்பு நிலை மற்றும் திவால் சட்டம், 2016-ன் (இனி 'திவால் சட்டம்' என குறிப்பிடப்படும்) பிரிவு 7-ன் கீழ் தே.நி.தீ முன் திவால் நடவடிக்கைகளை தொடங்கியது, ஏனெனில் நிறுவனக் கடனாளி மேல்முறையீட்டாளர் - நேஷனல் ஸ்பாட் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட்டின் கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருட்களை அடமானம் வைத்து கடன் வரம்புகளை பெற்றிருந்தார்; தே.நி.தீ மனுவை ஏற்று திவால் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராக நிறுவன திவால் தீர்வு செயல்முறையை தொடங்கியது. இடைக்கால தீர்வு நிபுணர் (சுருக்கமாக, 'இ.தீ.நி') நியமிக்கப்பட்டார். இ.தீ.நி நிறுவனக் கடனாளி - டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட்டின் கடனீந்தோர்களிடமிருந்து 17.01.2018 அன்று அல்லது அதற்கு

முன் கோரிக்கைகளை வரவேற்றார்; இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளர் தனது கோரிக்கையை சமர்ப்பித்து திவால் சட்டத்தின் படிவம் 'F'-ன் படி இ.தீ.நி-க்கு கூரியர் மூலமாகவும் அனுப்பினார். இந்த கட்டத்தில் மேல்முறையீட்டாளர் பி.டி அக்ரோ ப்ராசஸர்ஸ் பிவிடி. லிட். (இனி 'பி.டி அக்ரோ' என குறிப்பிடப்படும்) மற்றும் நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராக பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தில் வணிக வழக்கு எண் 11/2014 என்ற பண வழக்கை தாக்கல் செய்தார் என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். உயர் நீதிமன்றம் வணிக வழக்கு எண் 328/2014-ல் உள்ள அறிவிப்பு மனு 807/2014-ல் 11.04.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் பி.டி அக்ரோ மற்றும் நிறுவனக் கடனாளிக்கு அவர்களின் அசையும்/அசையா சொத்துக்கள்/சொத்துக்களை விற்பனை செய்வது, மாற்றுவது, சுமை ஏற்படுத்துவது, உடைமையிலிருந்து பிரிப்பது மற்றும்/அல்லது வேறு விதத்தில் மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளை உருவாக்குவது ஆகியவற்றிலிருந்து தடை விதித்தது; பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிராக மு.த.அ எண் 216/2013 பதிவு செய்யப்பட்டது மற்றும் பின்னர் அது மேலும் விசாரணைக்காக பொருளாதார குற்றப்பிரிவு, மும்பைக்கு மாற்றப்பட்டது; மகாராஷ்டிரா வைப்புத்தொகை பாதுகாப்புச் சட்டம் (எம்.பி.ஐ.டி) 1999-ன் விதிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன; விசாரணை முகமை சமர்ப்பித்த விசாரணை

அறிக்கையின்படி பி.டி அக்ரோ 2011-12 ஆம் ஆண்டில் ரூ.455 கோடி மற்றும் 2012-13 ஆம் ஆண்டில் ரூ.289 கோடி நிதியை நிறுவனக் கடனாளிக்கு திருப்பி விட்டதாக வெளிப்படுத்தியது என்பது மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்காகும்; பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம் வணிக வழக்கு எண் 11/2014-ல் பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிராக வழக்கு காரணம் எழுந்த/தவறிய தேதியிலிருந்து 9% வட்டியுடன் ரூ.633,66,98,350.40-க்கு தீர்ப்பாணை பிறப்பித்தது. மேற்கூறியவை பின்னர் கையாளப்படும்.

2.1 இ.தீ.நி நிறுவனக் கடனாளியின் (டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட்) கடனீந்தோர்களிடமிருந்து கோரிக்கைகளை வரவேற்கும் 6.1.2018 தேதியிட்ட பொது அறிவிப்புக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, மேல்முறையீட்டாளர் ரூ.673.85 கோடி கோரிக்கையை சமர்ப்பித்தார்; பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிராக ரூ.633,66,98,350.40 தொகைக்கு தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அமலாக்க இயக்குநரகத்தின் விசாரணையில் பி.டி அக்ரோ நிறுவனக் கடனாளிக்கு ரூ.744 கோடியை திருப்பி விட்டதாக கண்டறியப்பட்டது என்பது மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்காக இருந்தது. மேல்முறையீட்டாளருக்கும் நிறுவனக் கடனாளிக்கும் இடையே ஒப்பந்த உறவு இல்லை என்ற

காரணத்தாலும் நிறுவனக் கடனாளி மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்த கடிதமோ உத்தரவாதமோ வழங்கவில்லை என்ற காரணத்தாலும் இ.தீ.நி 18.06.2018 அன்று மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை நிராகரித்தார். இ.தீ.நி-யின் கோரிக்கை நிராகரிப்பை மேல்முறையீட்டாளர் தே.நி.தீ முன் பல்வகை மனு எண் 603/2018 மூலம் எதிர்த்தார் மற்றும் தே.நி.தீ 6.3.2019 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் மேற்படி மனுவை நிராகரித்து மேல்முறையீட்டாளரை கடனீந்தோராக சேர்க்க வேண்டாம் என்ற இ.தீ.நி-யின் முடிவை உறுதி செய்தது.

3. தே.நி.தீ 6.3.2019 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்டு திருப்தியற்று, இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளர் தே.நி.மே.தீ முன் மேல்முறையீடு செய்தார். மேற்படி மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்வதில் 44 நாட்கள் தாமதம் இருந்தது. தே.நி.மே.தீ முன் மேல்முறையீடு அதிகபட்சமாக 45 நாட்களுக்குள் (30 நாட்கள் + 15 நாட்கள்) தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். எனினும், மொத்த 45 நாட்களுக்கு மேல் மேலும் 44 நாட்கள் தாமதம் இருந்தது. எனவே, போதுமான காரணம் இருந்தால் 30 நாட்கள் காலத்திற்கு மேல் 15 நாட்கள் மட்டுமே தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு

தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கும் திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61-ன் துணைப்பிரிவு (2)-ஐ கருத்தில் கொண்டு, எதிர்ப்பிற்க்குள்ளான உத்தரவின் மூலம், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகார வரம்பு இல்லை என்ற காரணத்தால் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து அதன் மூலம் மேல்முறையீடு காலவரம்பால் தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. தாமதத்தை மன்னிக்கக்கூடிய 15 நாட்கள் காலத்திற்கு மேல் உள்ள தாமதத்தை மன்னிக்க மறுத்து காலவரம்பு காரணத்தால் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து தே.நி.மே.தீ பிறப்பித்த எதிர்ப்பிற்க்குள்ளான உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்டு திருப்தியற்று, மேல்முறையீட்டாளர் - நேஷனல் ஸ்பாட் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட் இந்த மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்துள்ளார்.

5. திரு. மனிந்தர் சிங், மூத்த வழக்கறிஞர் மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாகவும் திரு. அபிஷேக், வழக்கறிஞர் இ.தீ.நி சார்பாகவும் ஆஜராகியுள்ளனர்.

5.1 மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக ஆஜரான திரு. மனிந்தர் சிங், மூத்த வழக்கறிஞர் மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகார வரம்பு இல்லை என தீர்மானித்து காலவரம்பு காரணத்தால் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்ததில் மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் நியாயப்படுத்தப்படலாம் என்றாலும், வழக்கின் தனித்துவமான உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்துமாறு வேண்டுகிறார்.

5.2 அமலாக்க இயக்குநரகத்தின் விசாரணையில், நிறுவனக் கடனாளியின் சகோதர நிறுவனமான பி.டி அக்ரோ நிறுவனக் கடனாளிக்கு ரூ.744 கோடியை திருப்பி விட்டதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பி.டி அக்ரோ மற்றும் நிறுவனக் கடனாளி ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவான நிர்வாகம்/இயக்குநர்கள் இருந்தனர். நிறுவனக் கடனாளி மற்றும் பி.டி அக்ரோ இரண்டும் சகோதர நிறுவனங்கள் மற்றும் ஒரே நிர்வாகத்தை கொண்டுள்ளன. டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட் பி.டி அக்ரோவின் முதன்மை நிறுவனம் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் தளத்தில் நடைபெற்ற வர்த்தகங்களில் இருந்து பி.டி அக்ரோ பெற்ற நிதிகளின் முக்கிய பயனாளி

இதுவே ஆகும். திரு. ரஞ்சீவ் அகர்வால் மற்றும் திருமதி. சீதல் குப்தா பி.டி அக்ரோவின் இயக்குநர்கள் மற்றும் பங்குதாரர்கள் ஆவர். திரு. ரஞ்சீவ் அகர்வால் நிறுவனக் கடனாளியின் தலைமை நிதி அதிகாரியாகவும் இருந்தார் மற்றும் திருமதி. சீதல் குப்தா திரு. சுரேந்தர் குப்தாவின் மனைவி ஆவார். திரு. சுரேந்தர் குப்தா நிறுவனக் கடனாளியின் முன்னெடுப்பாளர் மற்றும் நிர்வாக இயக்குநர் ஆவார். திரு. சுரேந்தர் குப்தா அமலாக்க இயக்குநரகத்தின் முன் பி.எம்.எல்.ஏ பிரிவு 50-ன் கீழ் அளித்த அறிக்கையில் அவர் பி.டி அக்ரோவின் விவகாரங்களை நிர்வகித்து வந்ததாகவும் பி.டி அக்ரோ டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட்டின் 8.25% பங்குகளை வைத்திருக்கும் பங்குதாரர் என்றும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். எனவே பி.டி அக்ரோ மற்றும் நிறுவனக் கடனாளி - டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட்டின் நிர்வாகம் மற்றும் இயக்குநர்கள் மோசடி செய்துள்ளனர்.

5.3 பி.டி அக்ரோ 01.08.2013 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம் தனது பொறுப்பை ஒப்புக்கொண்டு மேற்படி கடிதத்தில் 20 வாரங்களில் நிலுவையை தீர்க்க உறுதியளித்திருந்தும் கூட தனது பொறுப்பான ரூ.693 கோடியை செலுத்தவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. விசாரணையின் போது

நிறுவனக் கடனாளி பி.டி அக்ரோவை முகப்பாக பயன்படுத்தி பணத்தை திருப்பி விட்டதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிராக பம்பாய் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணை பிறப்பித்துள்ளது. எனவே பி.டி அக்ரோ நிறுவனக் கடனாளிக்கு ரூ.744 கோடியை திருப்பி விட்டதாக விசாரணையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இ.தீ.நி இரு நிறுவனங்களையும் தனித்தனி சட்ட அமைப்புகளாக பார்க்காமல், அவற்றின் பொதுவான நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை கருத்தில் கொண்டு ("lifted the corporate veil" - நிறுவன திரையை கிழித்து) மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை ஏற்றிருக்க வேண்டும். தே.நி.தீ மேற்கூறியவற்றை அதன் உண்மையான பரிமாணத்தில் கருத்தில் கொள்ளவில்லை மற்றும் வழக்கின் சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இரு நிறுவனங்களின் சட்டபூர்வ தனித்தன்மையை தாண்டி, அவற்றின் உண்மையான நிர்வாக கட்டமைப்பை ஆராய வேண்டியிருந்தும் ("lifted the corporate veil" - நிறுவன திரையை கிழித்து பார்க்க வேண்டியிருந்தும்) அவ்வாறு செய்யவில்லை.

5.4 மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக ஆஜரான திரு. மனிந்தர் சிங், மூத்த வழக்கறிஞர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது, மேற்கூறிய வழக்கின் தனித்துவமான

சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளருக்கு செலுத்த வேண்டிய ரூ.693 கோடி என்ற பெரும் தொகை சம்பந்தப்பட்டுள்ளது, மேலும் மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பொது அமைப்பாக கருதப்படலாம், இது நுகர்வோர் விவகார அமைச்சகம், இந்திய அரசாங்கம் வாய்டா ஒப்பந்தங்கள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1952-ன் பிரிவு 27-ன் கீழ் பொருட்களை வாங்குதல் மற்றும் விற்பனை செய்வதற்கான ஒரு நாள் வாய்டா ஒப்பந்தங்களை தொடங்க விலக்கு அளித்த பிறகு தனது செயல்பாடுகளை தொடங்கிய மின்னணு பரிமாற்ற தளத்தை வழங்கியது, எனவே இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி தே.நி.மே.தீ முன் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தை மன்னிக்குமாறு வேண்டுகிறார். சித்ரா சர்மா - எதிர்- இந்திய ஒன்றியம், (2018) 18 எஸ். சி. சி. 575; ஜெய்பிரகாஷ் அசோசியேட்ஸ் லிமிடெட் -எதிர்- ஐ.டி.பி.ஐ பாங்க் லிமிடெட், (2020) 3 எஸ். சி. சி. 328; மற்றும் ரிலையன்ஸ் ஜெனரல் இன்சூரன்ஸ் கோ. லிட் -எதிர்- மாம்பீ டிம்பர்ஸ் அண்ட் ஹார்ட்வேர்ஸ் பிவிடி. லிட்., (2021) 3 எஸ். சி. சி. 673 ஆகிய வழக்குகளில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளை அதிகம் சார்ந்து, திவால் சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு மேல், அதாவது தே.நி.மே.தீ

முன் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் ஏற்பட்ட 44 நாட்கள் தாமதத்தை, இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி மன்னிக்குமாறு கோரும் தனது வேண்டுகோளுக்கு ஆதரவாக சமர்ப்பிக்கிறார்.

6. இந்த மேல்முறையீட்டை நிறுவனக் கடனாளியின் இ.தீ.நி-க்காக ஆஜரான திரு. அபிஷேக், வழக்கறிஞர் வன்மையாக எதிர்க்கிறார். சட்டத்தின் பிரிவு 61(2) மேல்முறையீட்டில் தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது. போதுமான காரணம் இருந்தால் மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 30 நாட்கள் காலத்திற்கு மேல் 15 நாட்கள் மட்டுமே தாமதத்தை மன்னிக்க முடியும். 30 நாட்கள் காலத்திற்கு மேல் 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை. எனவே மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 30 நாட்கள் காலத்திற்கு மேல் 15 நாட்களுக்கு மேல், அதாவது இந்த வழக்கில் 44 நாட்கள் தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகாரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் மேல்முறையீட்டை சரியாகவும் முறையாகவும் தள்ளுபடி செய்துள்ளது.

6.1 இந்திய ஒன்றியம் -எதிர்- பாப்புலர் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கோ., (2001) 8 எஸ். சி. சி. 470 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது போல், சட்டமன்றம் மேல்முறையீட்டிற்காக சிறப்பு காலவரம்பை நிர்ணயித்து காலவரம்பு சட்டத்தின் பிரிவுகள் 4, 5 மற்றும் 12-ன் உதவியுடன் 60 நாட்கள் காலவரம்பு கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருந்தால், இந்த பிரிவுகளை குறிப்பாக சேர்த்திருப்பது அந்த அளவிற்கு மட்டுமே காலவரம்பு சட்டத்தின் விதிகள் நீட்டிக்கப்பட்டன என்றும் மற்ற விதிகளின் பொருந்துதல், அவசியமான உட்கிடையால் விலக்கப்பட்டது என்றும் பொருள்படும்.

6.2 இ.தீ.நி சார்பாக ஆஜரான வழக்கறிஞர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது, சட்டம் காலவரம்பை நிர்ணயித்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை தாமதத்தை மன்னிக்கவும் மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க முடியாது என குறிப்பாக தெரிவித்திருந்தால், அதை கடைபிடிக்க வேண்டும். நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் -எதிர்- ஹிலி மல்டிபர்பஸ் கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் பிரைவேட் லிமிடெட், (2020) 5 எஸ். சி. சி. 757 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வின் தீர்ப்பை அதிகம் சார்ந்து சமர்ப்பிக்கிறார்.

6.3 இ.தீ.நி சார்பாக ஆஜரான வழக்கறிஞர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது, நாடாளுமன்றம் இயற்றிய சட்டத்திற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க வேண்டும். கடினம் என்பது நாடாளுமன்றத்தின் ஆணைக்கு செயல்வடிவம் கொடுக்காமல் இருக்க காரணமாகாது மற்றும் சட்டம் சமநீதி கருத்துக்களை மீறுகிறது என இந்த நீதிமன்றம் பல தீர்ப்புகளில் தீர்ப்பளித்துள்ளதாக தெரிவிக்கிறார். இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புகளை சார்ந்து சமர்ப்பிக்கிறார்: ரோஹிதாஷ் குமார் -எதிர்- ஓம் பிரகாஷ் சர்மா, (2013) 11 எஸ். சி. சி. 451 (பத்திகள் 23 முதல் 26); ஸி.எம்.டி/தலைவர், பாரத் சஞ்சார் நிகாம் லிமிடெட் -எதிர்- மிஷ்ரி லால், (2011) 14 எஸ். சி. சி. 739 (பத்தி 20); ரகுநாத் ராய் பரேஜா -எதிர்- பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க், (2007) 2 எஸ். சி. சி. 230 (பத்திகள் 29 முதல் 37); போபத் பஹிரு கோவர்தனே -எதிர்- சிறப்பு நிலம் கையகப்படுத்தும் அதிகாரி, (2013) 10 எஸ். சி. சி. 765 (பத்தி 16); மற்றும் தி மார்டின் பர்ன் லிமிடெட் -எதிர்- தி கார்ப்பரேஷன் ஆ◌ப் கல்கத்தா, எ.ஐ.ஆர் 1966 எஸ். சி 529 (பத்தி 14).

6.4 மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்புகள் மற்றும் மேற்கூறிய தீர்ப்புகள் மற்றும் சட்டத்தின் தொடர்புடைய விதிகள், அதாவது சட்டத்தின் பிரிவு 61-ன் துணைப்பிரிவு (2)-ஐ சார்ந்து, மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 30 நாட்கள்

காலத்திற்கு மேல் 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள தாமதத்தை மன்னிக்காததில் எந்த தவறும் செய்யவில்லை. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் சட்ட விதிகளுக்கு இணங்க செயல்பட்டு சட்ட விதிகளை கண்டிப்பாக பின்பற்றியுள்ளது.

6.5 இப்போது சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தாமதத்தை இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி மன்னிக்க வேண்டும் என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் வேண்டுகோள் தொடர்பாக, ஆயில் & நேச்சுரல் காஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் -எதிர்- குஜராத் எனர்ஜி டிரான்ஸ்மிஷன் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட், எ.ஐ.ஆர் 2017 எஸ். சி 1352 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்து தீர்ப்பளித்தது போல், ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க கூடாது என சட்டம் ஆணையிடும்போது, அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்கள் வரை மட்டுமே தாமதத்தை மன்னிக்க முடியும் மற்றும் அதற்கு மேல் முடியாது என்றால், அது சட்டமியற்றலின் விதிகள் மற்றும் கொள்கையின் எல்லை மற்றும் வரம்புக்குள் வரும், எனவே அது மன்னிக்க முடியாதது மற்றும் இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ஐ பயன்படுத்தியும் கூட மன்னிக்க முடியாது. சட்ட விதிகளின்படி சட்டத்தின் கீழ்

நேரடியாக செய்ய முடியாததை, இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி மறைமுகமாக செய்ய அனுமதிக்க முடியாது.

6.6 மேலும் வேறு விதத்திலும் மற்றும் பொருண்மைகளின் அடிப்படையிலும் கூட, மேல்முறையீட்டாளரை நிறுவனக் கடனாளி - டுனார் புட்ஸ் லிமிடெட்டின் கடனீந்தோர் என கூற முடியாது. மேல்முறையீட்டாளர் தாக்கல் செய்த 17.01.2018 தேதியிட்ட படிவம் 'F' மற்றும் ஆதார ஆவணங்களை பரிசீலித்தால், ரூ.673.85 கோடி அளவிற்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட கோரிக்கை பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிரான கோரிக்கை என்பது தெளிவாகிறது. பி.டி அக்ரோ நிறுவனக் கடனாளி உள்ளிட்ட பல்வேறு நிறுவனங்களுடன் கூட்டு சேர்ந்து மோசடி/ஊழல் செய்துள்ளதால் பி.டி அக்ரோ செலுத்த வேண்டியதாக கூறப்படும் ரூ.673.85 கோடி தொகையை நிறுவனக் கடனாளி செலுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தில் மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராக தனது கோரிக்கையை தாக்கல் செய்துள்ளார். வணிக வழக்கு எண் 11/2014-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாணையும் கூட பி.டி அக்ரோவுக்கு எதிராக மட்டுமே பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது, நிறுவனக் கடனாளிக்கு எதிராக அல்ல.

எனவே வேறு விதத்திலும் கூட மேல்முறையீட்டாளர் நிறுவனக் கடனாளியின் கடனீந்தோர் அல்ல, எனவே இ.தீ.நி சரியாகவே மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. மேலும் அதன் பிறகு தீர்வுத் திட்டம் தே.நி.தீ - தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரியால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட தீர்வுத் திட்டத்தை நிறுவன மேல்முறையீடு (ஏடி) (திவால்) எண் 424/2020 மூலம் தே.நி.மே.தீ முன் எதிர்த்துள்ளார்.

6.7 மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்புகள் மற்றும் மேற்கூறிய தீர்ப்புகளை சார்ந்து, இந்த மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்யுமாறு வேண்டுகிறார்.

7. நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளின் வழக்கறிஞர்களை விரிவாக கேட்டோம்.

முதலில், இங்குள்ள மேல்முறையீட்டாளர் தீர்வு நிபுணர் மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை நிராகரித்ததை உறுதி செய்யும்

6.3.2019 தேதியிட்ட தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரியின் ஆணையை தே.நி.மே.தீ முன் எதிர்த்துள்ளார் என்பதை குறிப்பிட வேண்டும். தே.நி.மே.தீ முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் கீழ் இருந்தது. திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் படி, மேல்முறையீடு முப்பது நாட்களுக்குள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். எனவே, மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்ய நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பு 30 நாட்கள் ஆகும். எனினும், சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் நிபந்தனையின்படி, மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யாமைக்கு போதுமான காரணம் இருந்ததாக திருப்தி அடைந்தால், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மேற்படி 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம், ஆனால் அத்தகைய காலம் 15 நாட்களை மீறக்கூடாது. எனவே, திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் கீழ் கருதப்படும் வகையில் 30 நாட்கள் காலத்திலிருந்து 15 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை. திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2) பின்வருமாறு வாசிக்கிறது:

> "பிரிவு 61(2) - துணைப்பிரிவு (1)-ன் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு மேல்முறையீடும் தேசிய நிறுவன சட்ட மேல்முறையீட்டு

தீர்ப்பாயத்தின் முன் முப்பது நாட்களுக்குள் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்:

ஆயினும், மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்யாமைக்கு போதுமான காரணம் இருந்ததாக திருப்தி அடைந்தால், தேசிய நிறுவன சட்ட மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மேற்படி முப்பது நாட்கள் காலம் முடிந்த பிறகு மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய அனுமதிக்கலாம், ஆனால் அத்தகைய காலம் பதினைந்து நாட்களை மீறக்கூடாது."

7.1 இந்த வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் கூட தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவின் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுக்கு 8.4.2019 அன்று, அதாவது 34 நாட்கள் தாமதத்திற்குப் பின்னர் விண்ணப்பித்தார். எனவே, தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவின் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுக்கான விண்ணப்பமும் கூட நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்கு அப்பால், அதாவது 30 நாட்களுக்கு அப்பால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலை 11.04.2019 அன்று பெற்றார் மற்றும் தே.நி.மே.தீ முன் மேல்முறையீடு 24.06.2019 அன்று, அதாவது 44 நாட்கள் தாமதத்திற்குப்

பின்னர் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் 15 நாட்கள் வரை மட்டுமே தாமதத்தை மன்னிக்க முடியும் என்பதால், 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள தாமதத்தை, அதாவது இந்த வழக்கில் 44 நாட்கள் தாமதத்தை மன்னிக்க மறுத்து விட்டது மற்றும் அதன் விளைவாக மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது. எனவே, திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ன் படி மன்னிக்க முடியாத 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள 44 நாட்கள் தாமதத்தை மன்னிக்காததில் மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் எந்த தவறும் செய்துள்ளது என கூற முடியாது.

8. ஒரே மாதிரியான கேள்வி பாப்புலர் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கோ. (மேற்கூறிய) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டது. மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு தீர்வத்தை ரத்து செய்வதற்கான விண்ணப்பம் செய்ய முடியாது என்றும், மேலும் விண்ணப்பதாரர் மேற்படி மூன்று மாத காலத்திற்குள் விண்ணப்பம் செய்வதிலிருந்து போதுமான காரணத்தால் தடுக்கப்பட்டார் என நீதிமன்றம் திருப்தி அடைந்தால், முப்பது நாட்கள் கூடுதல் காலத்திற்குள் விண்ணப்பத்தை ஏற்கலாம், ஆனால் அதற்குப் பிறகு அல்ல என வழங்கிய நடுவர் மற்றும் சமரச சட்டம், 1996-ன் பிரிவு 34 குறிப்பிட்டது, காலவரம்பு

சட்டத்தின் பிரிவு 29(2)-ஐ பரிசீலித்த பிறகும் "நடுவர் மற்றும் சமரச சட்டம், 1996 ஒரு சிறப்பு சட்டம்" என்றும் நடுவர் மற்றும் சமரச சட்டம், 1996-ன் பிரிவு 34 காலவரம்பு சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டதிலிருந்து வேறுபட்ட காலவரம்பை வழங்குகிறது என்றும் கவனித்த பிறகு, இறுதியாக இந்த நீதிமன்றம் நடுவர் மற்றும் சமரச சட்டம், 1996-ன் பிரிவு 34-ன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி மேல்முறையீட்டிற்காக சட்டமன்றம் சிறப்பு காலவரம்பை நிர்ணயித்துள்ளதால் காலவரம்பு சட்டத்தின் பிரிவு 5 பொருந்தாது என தீர்ப்பளித்தது. பத்திகள் 11 & 12-ல், கீழ்க்கண்டவாறு கவனிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது:

> "11. எனவே, சட்டமன்றம் மேல்முறையீட்டிற்காக சிறப்பு காலவரம்பை நிர்ணயித்து அந்த 60 நாட்கள் காலவரையறையானது வரையறைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 4, 5 மற்றும் 12 இன் உதவியுடன் கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டால், இந்த பிரிவுகளை குறிப்பாக சேர்த்திருப்பது அந்த அளவிற்கு மட்டுமே காலவரம்பு சட்டத்தின் விதிகள் நீட்டிக்கப்பட்டன என்றும் மற்ற விதிகளின் பொருந்துதல், அவசியமான உட்கிடையால் விலக்கப்பட்டது என்றும் பொருள்படும்.

12. 1996 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 34-ன் மொழியைப் பொறுத்தவரை, துணைப்பிரிவு (3)-ன் நிபந்தனையில் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கியமான வார்த்தைகள் "ஆனால் அதற்குப் பிறகு அல்ல". எங்கள் கருத்துப்படி, இந்த சொற்றொடர் காலவரம்பு சட்டத்தின் பிரிவு 29(2)-ன் பொருளுக்குள் வெளிப்படையான விலக்குக்கு சமமாகும், எனவே அந்த சட்டத்தின் பிரிவு 5-ன் பயன்பாட்டை தடுக்கும். நாடாளுமன்றம் மேலும் செல்ல வேண்டியதில்லை. நிபந்தனையின் கீழ் நீட்டிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு அப்பால் தீர்வத்தை ரத்து செய்வதற்கான விண்ணப்பத்தை நீதிமன்றம் ஏற்க முடியும் என கருதுவது "ஆனால் அதற்குப் பிறகு அல்ல" என்ற சொற்றொடரை முற்றிலும் பயனற்றதாக்கும். எந்த விளக்க கொள்கையும் அத்தகைய முடிவை நியாயப்படுத்தாது."

8.1 ஒரே மாதிரியான கேள்வி ஹில்லி மல்டிபர்பஸ் கோல்ட் ஸ்டோரேஜ் பிரைவேட் லிமிடெட் (மேற்கூறிய) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வால் பரிசீலிக்கப்பட்டது. நுகர்வோர் பாதுகாப்புச்

சட்டத்தின் பிரிவு 13(2)(அ)-வின் கீழ் கருதப்படும் 30 நாட்களுக்கு கூடுதலாக 15 நாட்களுக்கு மேல் புகாருக்கு பதிலளிக்க கால நீட்டிப்பு வழங்க மாவட்ட மன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளதா? என்பது அரசியலமைப்பு அமர்வின் முன் உள்ள கேள்வி. ஜே.ஜே. மெர்சன்ட் -எதிர்- ஸ்ரீநாத் சதுர்வேதி, (2002) 6 எஸ். சி. சி. 635-ல் வழங்கப்பட்ட இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அங்கீகரித்த பிறகும் இந்த விஷயத்தில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகளை பரிசீலித்த பிறகும், அரசியலமைப்பு அமர்வு இறுதியாக "நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 13(2)(அ)-வின் கீழ் கருதப்படும் 30 நாட்களுக்கு கூடுதலாக 15 நாட்களுக்கு மேல் புகாருக்கு பதிலளிக்க கால நீட்டிப்பு வழங்க மாவட்ட மன்றத்திற்கு எந்த அதிகார வரம்பும் மற்றும்/அல்லது அதிகாரமும் இல்லை" என முடிவு செய்துள்ளது.

9. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில் விண்ணப்பதாரர்/மேல்முறையீட்டாளர் சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்குள்ளும் மற்றும் மன்னிக்கக்கூடிய அதிகபட்ச நீட்டிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள்ளும் கூட உண்மையான காரணங்களான உடல்நலக் குறைவு, விபத்து போன்றவற்றால் மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்ய முடியாத நிலை

ஏற்படலாம் என்பது உண்மைதான். எனினும், சட்டத்தில், நாடாளுமன்றம் அத்தகைய சூழ்நிலைக்கு எந்த விதிவிலக்கும் வகுக்கவில்லை. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், இது கடினத்தை ஏற்படுத்தலாம், எனினும், நாடாளுமன்றம் சட்ட விதியால் எந்த விதிவிலக்கையும் வகுக்காத வரை, காலவரம்பு அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய அதிகாரங்கள் நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றத்திடம் மட்டுமே உள்ளன. நீதிமன்றங்களுக்கு எந்த விதிவிலக்கையும் வகுக்க அதிகார வரம்பு மற்றும்/அல்லது அதிகாரம் இல்லை. நீதிமன்றங்கள் விதிவிலக்கு வகுத்தால், அது சட்டமியற்றுவதற்கு சமமாகும், இது சட்டத்தில் விதியை சேர்ப்பதற்கு சமமாகும், இது அனுமதிக்கப்படாதது.

10. ரோஹிதாஷ் குமார் (மேற்கூறிய) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கவனித்து தீர்ப்பளித்தது:-

"23. சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கோ, அல்லது ஒரு தனிநபருக்கோ பெரும் கடினத்தை அல்லது அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தும் சட்ட விதி இருக்கலாம், ஆனால் நீதிமன்றத்திற்கு அதை முழு கடுமையுடன்

அமல்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இது, சட்ட விளக்கத்தின் நன்கு நிறுவப்பட்ட கொள்கையாகும். அதாவது, ஒரு சட்டத்தின் மொழி தெளிவாக இருக்கும்போது, சிரமமோ அல்லது அசௌகரியமோ அதன் பொருளை மாற்றுவதற்கான அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்பட முடியாது. ஒரு மொழியானது தெளிவானதாகவும், ஒரே ஒரு பொருளை மட்டுமே அனுமதிக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தால், அது சிரமத்தை அல்லது சாத்தியமான அநீதியை ஏற்படுத்தினாலும், அதற்குக் கட்டாயம் மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். (பார்க்க: கமிஷனர் ஆஃப் அக்ரிகல்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ், வெஸ்ட் பெங்கால் -எதிர்- கேசப் சந்திர மண்டல், எ.ஐ.ஆர் 1950 எஸ். சி 265; மற்றும் டி.டி. ஜோஷி மற்றும் பலர் -எதிர்- இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் , (1983) 2 எஸ். சி. சி. 235).

24. பெங்கால் இம்யூனிடி கோ. லிட் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு மற்றும் பலர், எ.ஐ.ஆர் 1955 எஸ். சி 661 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வு கவனித்ததாவது, ஏதேனும் கடினம் இருந்தால், சட்டத்தை திருத்துவது சட்டமன்றத்தின் பொறுப்பு, மற்றும் அத்தகைய கடினத்தை குறைப்பதற்காக விளக்கத்தின் அடிப்படை விதியை

கைவிடுமாறு நீதிமன்றத்தை கோர முடியாது. ஒரு சட்டத்தின் மொழி போதுமான அளவு தெளிவாக இருந்தால், முடிவு எவ்வளவு சமநீதியற்றதாக அல்லது அநீதியானதாக இருந்தாலும் நீதிமன்றம் அதற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க வேண்டும். "சட்டம் கடினமானது ஆனால் அது சட்டம்தான்" ("dura lex sed lex") என்ற வார்த்தைகளை சூழ்நிலையை சுருக்கமாக விளக்க பயன்படுத்தலாம். எனவே, ஒரு சட்ட விதி சில மக்களுக்கு கடினத்தை ஏற்படுத்தினாலும், சட்டத்தை திருத்துவது நீதிமன்றத்தின் பொறுப்பல்ல. ஒரு சட்ட விதிமுறை அதன்நேரடியான மற்றும் எழுத்துப்பூர்வமான பொருளில் விளக்க வேண்டும், ஏனெனில் அது விளக்கத்தின் முதல் கொள்கையாகும்.

25. மைசூர் ஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிடி போர்டு -எதிர்- பாங்களூர் வூலன், காட்டன் & சில்க் மில்ஸ் லிட் மற்றும் பலர், எ.ஐ.ஆர் 1963 எஸ். சி 1128 வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அமர்வு, சட்டத்தை விளக்கும்போது "அசௌகரியம்" ஒரு தீர்மானிக்கும் காரணி அல்ல என தீர்ப்பளித்தது. மார்டின் பர்ன் லிட் -எதிர்- தி கார்ப்பரேஷன் ஆ்ப்

கல்கத்தா, எ.ஐ.ஆர் 1966 எஸ். சி 529 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம், அதே விஷயத்தை கையாளும்போது கீழ்க்கண்டவாறு கவனித்தது:-

> "சட்ட விதியிலிருந்து வரும் விளைவு எப்போதும் ஒரு தீமை அல்ல. அதன் செயல்பாட்டிலிருந்து ஏற்படும் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்ய அந்த விதியை புறக்கணிக்க நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. நீதிமன்றத்திற்கு முடிவு பிடித்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சட்டத்திற்கு நிச்சயமாக செயல்வடிவம் கொடுக்க வேண்டும்." (பார்க்க: தி கமிஷனர் ஆஃப் இன்கம் டாக்ஸ், வெஸ்ட் பெங்கால் I, கல்கத்தா -எதிர்- தி/ள். வெஜிடபிள்ஸ் ப்ராடக்ட்ஸ் லிட்., (1973) 1 எஸ். சி. சி. 442; மற்றும் டாடா பவர் கம்பெனி லிட் -எதிர்- ரிலையன்ஸ் எனர்ஜி லிமிடெட் மற்றும் பலர், (2009) 16 எஸ். சி. சி. 659).

26. ஆகவே, ஒரு தனிநபருக்கு ஏற்படும் சிரமம், ஒரு விதியின் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் பயனுள்ள மற்றும் இலக்கணப் பொருள் கொடுப்பதைத் தடுக்க ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது என்பது

தெளிவாகிறது. குறிப்பாக, அதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மொழி சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருக்கும்போது இது பொருந்தும்."

10.1 மிஷ்ரி லால் மற்றும் பலர் (மேற்கூறிய) வழக்கில், முரண்பாடு இருந்தால் சட்டம் சமநீதியை மீறும் என கவனிக்கப்பட்டது. மேலும் சமநீதி சட்டத்தை நிரப்ப மட்டுமே முடியும், மாற்ற முடியாது என கவனிக்கப்பட்டது.

10.2 ரகுநாத் ராய் பரேஜா (மேற்கூறிய) வழக்கில், பத்திகள் 30 முதல் 37-ல், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கவனித்து தீர்ப்பளித்தது:-

30. எனவே, மடமான்சி ராமப்பா மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- முத்தலுரு போஜ்ஜப்பா, எ.ஐ.ஆர் 1963 எஸ். சி 1633 (பத்தி 12-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது:

"[W] நீதிமன்றங்களில் நிர்வகிக்கப்படுவது சட்டத்தின்படியான நீதி மட்டுமே, மற்றும் நியாயமான நடவடிக்கை மற்றும் சமநீதி

கருத்துக்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவையாக இருந்தாலும், அவை சட்டத்தின் தெளிவான மற்றும் வெளிப்படையான விதிகளுக்கு கட்டாயம் வழிவிட வேண்டும்."

31. கவுன்சில் ஃபார் இந்தியன் ஸ்கூல் சர்டிபிகேட் எக்ஸாமினேஷன் - எதிர்- ஈஷா மித்தல் மற்றும் ஒருவர், 2000 (7) எஸ். சி. சி. 521 (பத்தி 4-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது:

"சமநீதி கருத்துக்கள் மேலோங்க முடியாது மற்றும் சட்டத்திற்கு முரணான உத்தரவை பிறப்பிக்க உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அனுமதி அளிக்க முடியாது."

32. அதேபோல பி.எம். லதா மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- ஸ்டேட் ஆஃப் கேரளா மற்றும் பலர் 2003(3) எஸ். சி. சி. 541 (பத்தி 13-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

"13. சமநீதியும் சட்டமும் இரட்டை சகோதரர்கள் மற்றும் சட்டம் சமநீதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டு விளக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் சமநீதி எழுதப்பட்ட அல்லது நிலைநாட்டப்பட்ட சட்டத்தை மீற முடியாது." (முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது)

33. லட்சுமிநாராயண் ஆர். பட்டாட் மற்றும் பலர் -எதிர்- ஸ்டேட் ஆஃப் மகாராஷ்டிரா மற்றும் ஒருவர் 2003(5) எஸ். சி. சி. 413 (பத்தி 73-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது:

"73. சட்டத்திற்கும் சமநீதிக்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கும்போது முந்தையது மேலோங்கும் என்பது இப்போது நன்கு நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது."

34. அதேபோல நசிருதீன் மற்றும் பலர் -எதிர்- சீதாராம் அகர்வால், 2003(2) எஸ். சி. சி. 577 (பத்தி 35-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

"35. சட்ட விதி தெளிவாகவும் சந்தேகமற்றதாகவும் இருக்கும் வழக்கில், அதிலிருந்து கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படுவதால் மட்டுமே, நீதிமன்றம் அதை வேறு விதமாக விளக்க கூடாது."

35. அதேபோல இ. பழனிசாமி -எதிர்- பழனிசாமி (இறந்தவர்) சட்ட முறை பிரிதிநிதிகள் மூலம் மற்றும் பலர், 2003(1) எஸ். சி. சி. 123 (பத்தி 5-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது:

"சட்டம் வெளிப்படையான விதிகளை கொண்டிருக்கும்போது சமநீதி கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை."

36. இந்தியா ஹவுஸ் -எதிர்- கிஷன் என். லால்வானி, 2003(9) எஸ். சி. சி. 393 (பத்தி 7-ஐ பார்க்க) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது:

"சட்டப்பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பு கண்டிப்பாக கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சமநீதி கருத்துக்களால் தளர்த்தப்படவோ விலகப்படவோ முடியாது."

(முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது).

37. இந்த வழக்கில், சமநீதி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-வங்கியின் பக்கம் இருந்தாலும், உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்பிற்க்குள்ளான உத்தரவு, ஆர்.டி.பி சட்டத்தின் பிரிவு 31-ஐ தெளிவாக மீறுகிறது என்றும், மேலும் ஆர்.டி.பி சட்டத்தின் பிரிவு 24 உடன் வாசிக்கப்படும் காலவரம்பு சட்டத்தின் சரத்து 136-ன் படி கோரிக்கை காலாவதியானது என்றும் நாங்கள் கருதுவதால், சட்டம் மேல்முறையீட்டாளரின் பக்கம் உள்ளது. அதன் முதல் நிறைவேற்று மனு 23.8.1990 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பிறகு உடனடியாக இரண்டாவது நிறைவேற்று மனுவை தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அதற்கு பதிலாக 1994-ல் மட்டுமே இரண்டாவது நிறைவேற்று மனுவை தாக்கல் செய்தது, அது 18.8.1994 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது என்பதால் வங்கியே குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் கருத்து தெரிவிக்காமல் இருக்க

முடியவில்லை. அதன் பிறகு, மீண்டும், வங்கி 5 ஆண்டுகள் காத்திருந்து 1.4.1999 அன்று மட்டுமே அதன் மூன்றாவது நிறைவேற்று மனுவை தாக்கல் செய்தது. வங்கி 1990 முதல் 1994 வரை மற்றும் மீண்டும் 1994 முதல் 1999 வரை ஏன் தனது நிறைவேற்று மனுக்களை தாக்கல் செய்ய காத்திருந்தது என்பதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, தீர்ப்பாணையை சரியான நேரத்தில் நிறைவேற்றாததற்கு வங்கியே பொறுப்பு."

இந்த நீதிமன்றத்தின் முன்னுள்ள வழக்கில், வங்கி செய்த கோரிக்கை காலாவதியானது என கண்டறியப்பட்டது மற்றும் அதற்கு சமநீதி வங்கியின் பக்கம் இருந்தாலும், சட்டம் கடன் வாங்கியவரின் பக்கம் இல்லை என்றாலும், கோரிக்கை காலாவதியானதால், நிறைவேற்று மனு காலவரம்பால் தடுக்கப்பட்டதால், இந்த நீதிமன்றம் நிறைவேற்று மனுவை அவ்வாறே ரத்து செய்தது என இந்த நீதிமன்றம் கவனித்தது.

10.3 போபத் பஹிரு கோவர்தனே மற்றும் பலர்(மேற்கூறிய) வழக்கில், காலவரம்பு சட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினரை கடுமையாக பாதிக்கலாம் என்றாலும் சட்டம் குறிப்பிடும்போது அது அதன் கடுமையுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது நிலைநாட்டப்பட்ட சட்ட நிலைப்பாடு என இந்த நீதிமன்றம் கவனித்து தீர்ப்பளித்தது. சமநீதி அடிப்படையில் காலவரம்பை நீட்டிக்க நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. சட்ட விதி ஒரு குறிப்பிட்ட தரப்பினருக்கு கடினத்தை அல்லது அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தலாம் ஆனால் அதற்கு முழு செயல்வடிவம் கொடுத்து அமல்படுத்துவதைத் தவிர நீதிமன்றத்திற்கு வேறு வழியில்லை என மேலும் கவனிக்கப்பட்டது.

11. திரு. மனிந்தர் சிங், மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் நொடிப்பு நிலை மற்றும் திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ஐ கருத்தில் கொண்டு, சட்டப்பூர்வ காலவரம்பான 30 நாட்கள் முடிந்த பிறகு 15 நாட்களை மீறாத தாமதத்தை மன்னிக்க மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகார வரம்பு அல்லது அதிகாரம் உள்ளது என்பதை நேர்மையாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். எனினும், வழக்கின்

சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி தாமதத்தை மன்னிக்குமாறு கோரி விண்ணப்பித்துள்ளார் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொகை மிகப் பெரிய தொகை என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு பொது அமைப்பு என்றும் சமர்ப்பித்துள்ளார். சட்ட விதிகளை கருத்தில் கொண்டு நேரடியாக செய்ய முடியாததை, இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தி மறைமுகமாக செய்ய அனுமதிக்க முடியாது என்பதை நாங்கள் வருந்துகிறோம்.

11.1 இந்த கட்டத்தில், ஆயில் & நேச்சுரல் காஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட் (மேற்கூறிய) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை குறிப்பிட வேண்டும். இந்த நீதிமன்றத்தின் முன், மின்சார சட்டத்தின் பிரிவு 125-ன் கீழ் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் 120 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள தாமதம் தொடர்பான கேள்வி இருந்தது மற்றும் 120 நாட்களுக்கு மேல் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் ஏற்பட்ட தாமதத்தை மன்னிக்க முடியுமா இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்தது. இந்த விஷயத்தில் இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு முந்தைய தீர்ப்புகளை கருத்தில் கொண்டும் 120 நாட்களுக்கு மேல்

உள்ள தாமதத்தை மன்னிக்க முடியாது என வழங்கிய மின்சார சட்டத்தின் பிரிவு 125[2]-ல் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழியை கருத்தில் கொண்டும், இந்த நீதிமன்றம் அது மன்னிக்க முடியாதது என்றும் அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ஐ பயன்படுத்தியும் கூட மன்னிக்க முடியாது என்றும் கவனித்து தீர்ப்பளித்தது. அவ்வாறு கவனித்து தீர்ப்பளிக்கும்போது பத்தி 16-ல், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கவனித்து தீர்ப்பளித்தது:-

"16. மேற்கூறிய தீர்ப்புகளிலிருந்து, சுப்ரீம் கோர்ட் பார் அசோசியேஷன் [எ.ஐ.ஆர் 1988 எஸ். சி 1895] [மேற்கூறிய] வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு அந்துலே வழக்கு [எ.ஐ.ஆர் 1988 எஸ். சி 1531] அல்லது யூனியன் கார்பைடு கார்ப்பரேஷன் வழக்கில் பிரேம் சந்த் கார்க் மற்றும் ஒருவர் - எதிர்- எக்சைஸ் கமிஷனர், எ.ஐ.ஆர் 1963 எஸ். சி 996 வழக்கில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொள்கையுடன் எந்த கருத்து முரண்பாடும் இல்லை என தீர்ப்பளித்துள்ளது என்பது படிகம் போல தெளிவாக உள்ளது. காலவரம்பு குறித்து சட்டத்தால் சட்டப்பூர்வ ஆணை இருக்கும்போதும் அறுபது நாட்களை மீறாத மேலும் காலத்திற்கு தாமதத்தை மன்னிக்கலாம் என்ற கோட்பாடு இருக்கும்போதும், அது யூனியன்

கார்பைடு கார்ப்பரேஷன் வழக்கில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டபடி சில அடிப்படையான, அடிப்படை, பொது பொதுக்கொள்கை விஷயங்களின் அடிப்படையில் உள்ளது என்பதை சொல்ல தேவையில்லை. சத்தீஸ்கர் ஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிடி போர்டு [எ.ஐ.ஆர் 2010 எஸ். சி 2061] (மேற்கூறிய) வழக்கில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டபடி, ஒரு சிறப்புத் தீர்ப்பாய மன்றத்தை அமைப்பதன் பின்னணியில் உள்ள சட்டத்தின் நோக்கம், தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி அல்லது பொருத்தமான ஆணையத்தின் உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபரின் குறைகளை விரைவாகத் தீர்ப்பதே ஆகும். சட்டம் காலவரம்பு சட்டத்தின் பிரிவு 29(2)-ன் பொருளுக்குள் சிறப்பு சட்டம் ஆகும், எனவே காலவரம்பு தொடர்பான நிர்ணயம் கட்டுப்படுத்தும் விளைவை கொண்டிருக்க வேண்டும் மற்றும் அதன் கட்டாய தன்மையை கருத்தில் கொண்டு அதே பின்பற்றப்பட வேண்டும். வேறு விதமாக கூறுவதானால், இந்த நீதிமன்றம் 60 நாட்களுக்கு மேல் தாமதத்தை மன்னிக்க முடியாது என சட்டம் ஆணையிடும்போது தற்போதைய வகையான வழக்கில் காலவரம்பு நிர்ணயம், அது சட்டமியற்றலின் விதிகள் மற்றும் கொள்கையின் எல்லை மற்றும் வரம்பிற்குள் வரும். அது காலவரம்பு சட்டத்தின் பிரிவு

3-க்கு சமமானது. எனவே, அது மன்னிக்க முடியாதது மற்றும் அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ஐ பயன்படுத்தியும் கூட மன்னிக்க முடியாது."

11.2 டெரி ஓட் எஸ்டேட்ஸ் (பி) லிட் -எதிர்- சண்டிகர் யூனியன் பிரதேசம், (2004) 2 எஸ். சி. சி. 130 வழக்கில், பத்திகள் 36 & 37-ல், கீழ்க்கண்டவாறு கவனிக்கப்பட்டது:

"36. மேல்முறையீட்டாளர்கள் சட்ட உரிமையை நிலைநாட்ட முற்றிலும் தோல்வியடைந்த விஷயத்தில் அனுதாபம் அல்லது உணர்ச்சி தானாகவே உத்தரவைப் பிறப்பிக்க காரணமாக முடியாது என்பதில் எங்கள் மனதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இந்திய அரசியலமைப்பின் சரத்து 142-ல் அடங்கியுள்ள அசாதாரண அரசியலமைப்பு அதிகார வரம்பு இருந்தாலும் கூட, இந்த நீதிமன்றம் வழக்கமாக சட்ட விதிக்கு முரணான உத்தரவைப் பிறப்பிக்காது என்பதும் நன்கு அறியப்பட்ட உண்மை.

37. 1911-லேயே, ஃபார்வெல், எல்.ஜே லாதம் -எதிர்- ரிச்சர்ட் ஜான்சன் & நெஃப்யூ லிட். (1911-12) ஆல் இ.ஆர் ரெப் 117 வழக்கில் கவனித்தார்: (ஆல் இ.ஆர் பக்கம் 123 இ).

"நமது அனுதாபம் குழந்தை வாதியை பாதிக்க அனுமதிக்காமல் நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சட்டக் கொள்கைகளைத் தேடும் வழியில் உணர்ச்சியை ஒரு ஆபத்தான வழிகாட்டியாகக் கொள்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்."

எனவே, மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் 15 நாட்களுக்கு மேல் உள்ள தாமதத்தை மன்னிக்க முடியாது என வழங்கும் சட்ட விதிகளை கருத்தில் கொண்டு, அதை அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 142-ன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களை பயன்படுத்தியும் கூட மன்னிக்க முடியாது.

12. மேற்கூறிய நிலைநாட்டப்பட்ட சட்டக் கொள்கையின் பார்வையிலும் தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரி பிறப்பித்த உத்தரவின்

சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுக்கு கூட 30 நாட்களுக்கு அப்பால் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது என்ற உண்மையை கருத்தில் கொண்டும் மேலே கவனித்தபடி அதிகபட்சமாக மன்னிக்கப்படக்கூடிய 15 நாட்களுக்கு மேல் மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்வதில் 44 நாட்கள் தாமதம் இருந்தது என்பதையும் திவால் சட்டத்தின் பிரிவு 61(2)-ல் அடங்கியுள்ள குறிப்பிட்ட சட்ட விதியின் பார்வையிலும், தே.நி.மே.தீ 15 நாட்களை மீறிய தாமதத்தை மன்னிக்க அதிகார வரம்பு மற்றும்/அல்லது அதிகாரம் இல்லை என கவனித்து காலவரம்பு காரணத்தால் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்ததில் எந்த தவறும் செய்துள்ளது என கூற முடியாது.

13. மேற்கண்டவற்றின் பார்வையிலும் மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களுக்காகவும், இந்த நீதிமன்றத்தின் தலையீடு தேவையில்லை. இந்த மேல்முறையீடு தோல்வியடைகிறது மற்றும் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் அதன்படி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. எனினும், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், செலவுகள் தொடர்பாக எந்த உத்தரவும் இல்லை.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."